

॥ आयुष्यसूक्तम् ॥

यो ब्रह्मा ब्रह्मण उज्जहार प्राणैः शिरः कृत्तिवासाः पिनाकी।
ईशानो देवः स न आयुर्दधातु तस्मै जुहोमि हविषा घृतेन ॥ १ ॥

विभ्राजमानः सरिरस्य मध्याद्रोचमानो घर्मरुचिर्य आगात्।
स मृत्युपाशानपनुद्य घोराणिहायुषेणो घृतमत्तु देवः ॥ २ ॥

ब्रह्मज्योतिर्ब्रह्मपत्नीषु गर्भं यमादधात् पुरुरूपं जयन्तम्।
सुवर्णरम्भग्रहमर्कमर्च्यं तमायुषे वर्धयामौ घृतेन ॥ ३ ॥

श्रियं लक्ष्मीमौबलामम्बिकां गां षष्ठीं च यामिन्द्रसेनैत्युदाहुः।
तां विद्यां ब्रह्मयोनिं सरूपाणिहायुषे तर्पयामौ घृतेन ॥ ४ ॥

दाक्षायण्यः सर्वयोन्यः स योन्यः सहस्रशो विश्वरूपां विरूपाः।
ससूनवः सपतयः सयूथ्या आयुषेणो घृतमिदं जुषन्ताम् ॥ ५ ॥

दिव्या गणा बहुरूपाः पुराणा आयुश्छिदो नः प्रमथन्तु वीरान्।
तेभ्यो जुहोमि बहुधा घृतेन मा नः प्रजां रीरिषो मौत वीरान् ॥ ६ ॥

एकः पुरस्ताद्य इदं बभूव यतो बभूव भुवनस्य गोपाः।
यमप्येति भुवनं साम्पराये स नो हविर्घृतमिहायुषैत्तु देवः ॥ ७ ॥

व॒सून् रु॒द्रा॒नादि॒त्यान् मरु॒तौऽथ सा॒ध्यान् ऋ॒भून् य॒क्षान् गन्ध॒र्वांश्च
 पि॒तृ॑श्च वि॒श्वान्।
 भृ॒गून् सर्पां॑श्चा॒ङ्गिरसौ॑ऽथ सर्वा॒न् घृ॒तं हु॒त्वा स्वा॒युष्या॑ मह॒याम्
 श॒श्वत् ॥ ८ ॥

वि॒ष्णो त्वं नो॒ अन्त॑मः शर्म॑ यच्छ॒ सहन्त्य॑।
 प्र॒ते॒धारा॑ मधु॒श्रुत॑ उ॒थ्सं दु॒हते॑ अक्षि॒तम् ॥
 ॥ ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥